

Loterijske srečke.

V Brnu dne 21. aprila t. l.: 69, 46, 79, 62, 17.
Na Dunaji dne 17. aprila t. l.: 60, 7, 72, 1, 4.
V Gradci dne 17. aprila t. l.: 1, 71, 56, 35, 89.

Tržne cene

V Ljubljani dne 14. aprila 1897. Pšenica gld. 8 50 kr.
rž gld. 6 50 kr., ječmen gld. 5 50 kr., oves gld. 6 50 kr.
ajda gld. 7 20 kr., proso gld. 6 — kr., turšica gld. 4 80 kr.,
leča gld. 12 — kr., grah gld. 13 — kr., fižol gld. 10 — kr.
(Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Dobro izučен

mežnar,

krepak, star 24 let, lepega obnašanja, želi v kako večjo mežnarijo v službo vstopiti in to takoj. Kdor bi ga želel vsprejeti, naj se obrne pismeno na

Alojzija Rojšeka,

v Širmanskem hribu. Pošta Litija.

Največja zaloga

raznega semena

na pr. večne nemške detelje (lucerne), štajarske detelje, inkarnatke, turške in travniške detelje, raznih vrst velikanske pese, ki je splošno znana kot najboljša krma; potem travna semena za suha, mokra, peščena ali ilovnata tla. Velika zaloga raznih semen cikoriije, dobra krma za prasiče, salate, kumar, peteršilja, zelene, sladkega graha, fižola in drugih zelenjadnih vrst.

Mnogobrojnega poseta prosi (7) (35—2)

PETER LASSNIK

v Ljubljani.

Garje

suhe in mokre, luskinе garje, in s tem združena nestrpna „srbečica“ ozdravi zajamčeno tudi take, kateri niso drugod ozdravljeni bili „dr. Hrebra'ova garja smrt.“ Cena šest goldinarjev avst. velj. proti prejpošiljavi (tudi v poštnih znamkah); na kar se takoj colnine in poštnine prosto dopošilja. Naslov: **St. Marien-Drogerie, Danzig (Deutschland).**

Patentirani

aparati v ohranitev piva.

Kozarec dobrega, svežega piva! Turisti, lovci, kolesarji, sprehajalci, vsi si poželé sveže pijače, ako po prestanih težavah počivajo. Vender prepogosto so prevarjeni! Na deželi je navadni odgovor: „Pri nas se dobi le ob nedeljah sveže pivo, ob delavnikih se premalo iztoči“. Pride truden izletnik pozno na večer v mesto, v nadi, da dobi svežo pijačo v navadni gostilni, tedaj se izgovarja večkrat krčmar: „Je že prekasno, ne morem več sodčka nastaviti, ker se mi pivo do jutri izveši, ter postane neslastno“.

Nadomesti se res s pivom v steklenicah, vender pravim pivopivcem to ne prija; tudi je to dražje; delo, ubitje steklenic in večji prevožnji stroški morajo ceno izvišati.

Razni poskusi s takozvanimi stiskalnicami in ogljikovo-kislimi aparati izpričajo najboljše o potrebi dobrih, zahtevam zadostujočih aparatov v ohranitev piva. Vender vsi ti aparati imajo mnogo nedostatkov: prvič je delo s tekočo ogljikovo kislino vedno z malo nevarnostjo spojeno, tudi vedna obnovitev iste, podražuje promet teh aparatov; nadalje se od mnogih strani opravičeno protivi proti vsim umetnim pripomočkom pri točenju piva.

Upam, da sem s to iznajdbo napravil aparat, kateri vsem, tudi najsmelejšim zahtevam zadostuje, vse prednosti daje, ne da bi se najmanje moglo oporekati.

Aparat je cenen, tako priprost, da ga vsakdo lahko uporabi, ter ne zahteva nikakih pripomočkov v ohranitev piva. Edini pogoj za brezgrajno delovanje je snaga.

Pivo se do zadnje kaplje iztoči, ni nikacega ostanka, nič počepne, torej tudi nikake nevarnosti za zdravje vsled pokvarjenega piva.

To so prednosti, katere so v korist pivo pijočemu občinstvu, gostilničarju, pa tudi nič manj pivovarju.

Pivo pijočemu občinstvu, ker dobi povsod, kjer so moji aparati v rabi, dobro, sveže, zdravo pivo.

Gostilničarjem, ker imajo ob vsakem letnem in dnevnem času dobro, sveže pivo, torej več iztočijo, tudi ne trpe škode, radi ostankov in počepne; ravno to koristi pivovarju, kateri je brez skrbi, da bi se njegovo dobro pivo s počepno mešalo in s tem na ugledu trpelo.

Dokaz o izbornosti mojih aparatov so priznanja, katera sem prejel že v prvem letu izdelovanja in so vsakemu na razpolago v pregled.

V Ljubljani meseca aprila 1897.

Z odličnim spoštovanjem

Albin C. Achtschin.

